

درباره لزوم بهره‌گیری از سلاح هنر!

بنواز و شکستش بده!

محمدعلی یزدانیار

هنر یک جاده یک‌طرفه نیست، ممکن است که داخل رژیم ده‌ها رویداد هنری و فرهنگی برای بازتعریف و روایت دلیخواه از دنیای پس‌ا ۷ اکتبر برگزار شود، ممکن است آن‌ها تمام نیروهای خودشان را بسیج کنند که تصویری تغییر یافته و ایزوله از وقایع را به جهانیان ارائه دهند. ممکن است حتی در برخی موارد موفق هم بشوند، اما خاصیت هنر این است که ابزار موروثی یا ملک پدری هیچ‌کسی نیست، بنابراین هر کسی که برای فلسطین و آرمانش دل می‌سوزاند بهترین ابزار ممکن برای شفاف‌سازی وقایع را در دسترس خود می‌بیند؛ هنر! از اینجا به بعد تنها مسئله مهم این است که از این ابزار چگونه و به چه شکلی استفاده شود. در همین مدت یک سال و چند ماه پس از هفتم اکتبر تیلور سوئیفت، راجر واترز، بیانسه، لرد، لانا دل ری، الویس کاستلو، لاورین هیل و کلد پلی از برگزاری کنسرت و اجرای زنده در رژیم خودداری کرده‌اند. برخی از این هنرمندان به شکل فعالانه در اطلاع‌رسانی جنایات رژیم صهیونیستی ایفای نقش می‌کنند، به طور مثال راجر واترز بارها اعلام کرده است که توسط صهیونیست‌ها تهدید به مرگ شده است و از او خواسته‌اند که دست از فعالیت‌های خودش بردارد.

همچنین در دنیای پس‌ا ۷ اکتبر آثار هنری زیادی در مورد رنج و دردی که فلسطینیان طی هشت دهه متحمل شدند، منتشر شد؛ یکی از معروف‌ترین آن‌ها که به دلیل استفاده از عبارت «فلسطین آزاد، از نهر تا بحر» بسیار بحث‌برانگیز شد توسط هنرمند ایرلندی «ست استاتون ولتکینز» و با نام «ای فلسطین» منتشر شد و تاکنون بیش از ۱۲۰ هزار بار در پلتفرم اسپاتیفای شنیده شده است. اصل حرف اینجاست که در شرایط امروز، در حضور دشمنی که همه ابزارها را در دست دارد و از آن‌ها به بهترین شکل ممکن هم استفاده می‌کند بهره‌نبردن از هنر، اشتباهی نابخشودنی است و تأکید می‌کنم منظورم از هنر محصولی است که هر فردی در هر جای جهان که با آن مواجه شود، بتواند با محتوای آن ارتباط برقرار کند، وگرنه که دوروبر ما پراست از شعار و شعار و شعار به اسم هنر. سوئیتر: در شرایط امروز، در حضور دشمنی که همه ابزارها را در دست دارد و از آن‌ها به بهترین شکل ممکن هم استفاده می‌کند بهره‌نبردن از هنر، اشتباهی نابخشودنی است

وقایع اسرائیلیه

صنعت موسیقی در اسرائیل چه وضعیتی دارد؟

نت‌های خونین

در سرزمین قربانی‌های اشغالگر!

مادامی که شیوه کارکرد در بخش

فرهنگ جامعه عبری به خوبی

بررسی و شناسانده نشود، این سلاح مخرب و

مهلك در دست رژیم صهیونیستی باقی خواهد

ماند که جنایاتش را پشت هزاران بهانه پنهان کند

محمدعلی یزدانیار

چشم‌انداز را ببندید و چند خط رویه‌رو را تصور کنید، البته نه! اگر چشم‌انداز را ببندید که دیگر نمی‌توانید این چند خط را بخوانید تا آن را تصور کنید، با چشمان کاملاً باز این نوشته را مدنظر داشته باشید. یک جشن برپاست، یک فستیوال موسیقی، پیر و جوان در حال رقص و پایکوبی‌اند که ناگهان وحشت بر آن‌ها چیره می‌شود، آن‌ها مورد تهاجم همسایه‌هایشان قرار گرفته‌اند. باید غمگین‌کننده باشد، بله است، اما از سمتی دیگر. این بخش از شهر، تازه از همسایه‌ها آن هم به‌زور اسلحه گرفته شده، می‌گویند که فستیوال را اتفاقاً به همین دلیل آنجا برگزار کرده‌اند که به همسایه‌هایشان دهن‌کجی کنند؛ نخست‌وزیر این جماعت یکی دو ماه قبل از این، نقشه منطقه را به سازمان ملل پرده که در آن از همسایه‌ها هیچ خبری نیست، حالا همسایه‌ها آمده‌اند که بگویند به این راحتی‌ها در برابر حق زندگی خودشان کنار نمی‌آیند. واقعه هفتم اکتبر زمانی اتفاق افتاد که فستیوال موسیقی نوا در مرزهای غزه در حال برگزاری بود؛ بنابراین موسیقی تا سال‌ها بخشی از این واقعه باقی خواهد ماند. در این شماره نگاهی انداخته‌ایم به هنر - صنعت موسیقی در درون رژیم عبری، با ما همراه باشید.

چه چیزی بیشتر گوش می‌کنند؟

مثل تقریباً هر جامعه شبه غربی دیگری موسیقی پاپ و راک انگلیسی‌زبان از پرفروش‌ترین و پرمخاطب‌ترین سبک‌های موسیقی در رژیم صهیونیستی است. برخی دیگر از محبوب‌ترین ژانرهای موسیقی در این رژیم، پاپ اسرائیلی و موسیقی یهودی حسیدی و ارتدکس هستند. همچنین موسیقی مذهبی در رژیم صهیونیستی مخاطبان خاص خودش را دارد، ابشای ریבו مشهورترین چهره بین خوانندگان آثار یهودی در رژیم است. کنسرت او در مدیسن اسکوائر گاردن در آمریکا، ۱۵۰۰۰ نفر مخاطب داشت و تمام بلیت‌های کنسرت او تمام شد!

چه خوانندگانی پر فروشند؟ چرا؟

به احتمال زیاد عمر آدام، پرفروش‌ترین خواننده اسرائیلی است، گرچه آمار دقیقی درباره فروش آلبوم‌های موسیقی در رژیم عبری وجود ندارد، اما همه جست‌وجوهای من در این زمینه به عمر آدام ختم می‌شود. عمر آدام با ترکیب آلمان‌های موسیقی غربی و موسیقی مزراحی - سبکی در موسیقی یهودی - توجه مخاطبان را در داخل رژیم به خود جلب کرده است. در کنار او می‌توان به دن بن زاکن اشاره کرد، خواننده زن اسرائیلی که در سال ۲۰۲۱ پرمخاطب‌ترین خواننده زن اسرائیلی در اسپاتیفای بود. موفقیت او علاوه بر موسیقی به حضورش در سریال‌های تلویزیونی و اعتباری که از آنجا به دست آورده هم مرتبط است.

آفاکمی عدد و رقم مرحمت کنید، لطفاً!

صحبت از اعداد و ارقام در بازار موسیقی اسرائیل کار ساده‌ای نیست، اعداد و ارقام دقیق نیستند و گزارش سالانه مستندی در این مورد منتشر نمی‌شود. به گزارش وراثتی احتمالاً بازاری ۵۱ الی ۶۰ میلیون دلاری در زمینه موسیقی در اسرائیل وجود دارد، این عدد مقدار خاصی نیست. در زمینه کنسرت‌ها هم واقعاً نمی‌توان به طور مشخص به داده خاصی اشاره کرد. طبق اطلاعات سایت استاتیستا هزینه‌های مربوط به موسیقی و هنرهای نمایشی در اسرائیل در سال ۲۰۲۱ به ۱۳ میلیارد شیکل اسرائیل (۳٫۶ میلیارد دلار آمریکا) رسید. آمار مختلفی وجود دارد که بین ۶۵ تا حتی ۱۵۰ میلیون دلار از این مبلغ مستقیماً برای حضور در کنسرت‌ها هزینه شده‌اند.

موسیقی و ۱۷ اکتبر؟

در انتهای دسامبر ۲۰۲۳ کنسرتی به نام کنسرت سرزمین مادری - جل الخالق! -

برگزار شد. در این کنسرت بیش از ۱۰۰۰ خواننده رژیم صهیونیستی شرکت کردند، در این کنسرت موزیسین‌های صهیونیستی از جهانیان خواسته بودند که اسرای اسرائیلی را آزاد کنند و به منزل برگردانند. این البته تنها تأثیر موسیقی در دنیای پس‌ا هفت اکتبر نیست، تقریباً تمام تجمع‌های مردمی در رژیم طی یک سال پس از هفتم اکتبر بخشی مرتبط به موسیقی داشت، گزارش‌های زیادی از سردادن شعارهای نژادپرستانه و اجرای موسیقی‌های مشوق پاک‌سازی نژادی در این گردهمایی‌ها منتشر شد.

این جماعت مسابقه هم دارند؟

بله که دارند! سه مسابقه و جایزه معتبر و بزرگ در رژیم صهیونیستی وجود دارد، قدیمی‌ترین آن‌ها جایزه اسرائیل است که البته در کنار فرهنگ و هنر رویکردی ایدئولوژیک هم دارد. در ادامه به بررسی هر سه این جوایز می‌پردازیم.

جایزه اسرائیل

این جایزه، معتبرترین جایزه اسرائیل است و به هنرمندان صهیونیستی و در برخی موارد به غیرصهیونیست‌هایی که سال‌ها در این رژیم زندگی کرده‌اند، اعطا می‌شود. جایزه اسرائیل در سال ۱۹۵۳ توسط بن صهیون دینور، وزیر آموزش و پرورش وقت رژیم تأسیس شد. این جایزه به صورت دوسالانه اعطا می‌شود و تاکنون هنرمندانی مانند رامی بار نیو، پل بن حایم، گری برتینی، الکساندر یوریه بوسکویچ، یحزکل براون، آبل اریلیچ آن را برنده شده‌اند، اودون پارتوس اولین برنده این جایزه در سال ۱۹۵۴ بود.

جایزه ACUM

این جایزه توسط انجمن نویسندگان، آهنگ‌سازان و ناشران موسیقی در رژیم صهیونیستی اهدا می‌شود. این جایزه آثار برجسته در موسیقی کلاسیک، پاپ و موسیقی بومی را شناسایی و انتخاب می‌کند. جایزه ACUM همچنین شامل جایزه یک عمر دستاورد هنری هم می‌شود. مراسم جایزه ACUM در سال ۱۹۵۸ به عنوان یک مسابقه کوچک برای آثاری که همگی به صورت ناشناس ارسال می‌شدند، آغاز شد. این رقابت در طول سال‌ها توسعه یافته است و امروزه جوایز متنوعی برای ادبیات و موسیقی کلاسیک و همچنین موسیقی پاپ ارائه می‌دهد. از سال ۲۰۱۸، جایزه یک عمر دستاورد هنری ACUM شامل یک جایزه نقدی به مبلغ ۱۰۰۰۰ دلار است.

جایزه انتخاب بهترین اجرا برای شرکت در MTV

این رقابت بین خوانندگان صهیونیستی برگزار می‌شود. این مسابقه در سال ۲۰۲۳ و به دلیل واقعه ۷ اکتبر برگزار نشد.

و در آخر، سالانه چند آلبوم منتشر می‌شود؟ چند کنسرت روی صحنه می‌رود؟ آمار دقیقی در مورد تعداد آلبوم‌های منتشر شده در رژیم صهیونیستی وجود ندارد، اما سالانه بیش از ۶۰ کنسرت موسیقی در این رژیم برگزار می‌شود، در حال حاضر و طی ماه‌های آینده ۲۳ رویداد موسیقی برای اجرا برنامه‌ریزی شده است.